

Dagpengeforsikring er højere end Gennemsnittet af dens kronisk syges Dagpengeforsikring, ikke opnaar fuld Refusion for Kassens Merudgift til de kronisk syges Dagpenge, skal den fulde Refusion tilvejebringes ved en dertil svarende Forhøjelse af Statens og Kommunens Tilskud. Bestemmelsen vil vistnok sjælden komme til Anvendelse, men det skader jo ikke, at den staar der.

Ifølge Lovforslagets § 18 skal Personer, der har overskredet den i vedkommende Sygekasses Vedtægter fastsatte Aldersgrænse uden at være fyldt 60 Aar, i de første 6 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden optages i Sygekassen paa Begæring, forsaavidt de opfylder de almindelige Betingelser derfor. Det er en Bestemmelse, der, saa vidt jeg ved, har været fremme, hver Gang der har været foreslaaet gennemgribende Ændringer i Sygekasseloven, og det forekommer mig at være en god Bestemmelse.

Loven skal forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1923—24. En Sygekasselovgivning skal vist ogsaa tidt revideres, da den for at kunne virke i fuld Overensstemmelse med sit Formaal maa være paa Højde med Tidens Krav og de indvundne Erfaringer. Derfor kan jeg fuldt ud tiltræde denne Vedtagelse.

I allersidste Stykke af § 19 findes en Bestemmelse, som jeg hilser med Glæde og med stor Glæde. Der staar, at Indenrigsministeren bemyndiges til samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse at lade Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915, ændret saaledes, som Lov Nr. 324 af 3. Juni 1919 og nærværende Lov medfører det, optrykke og bekendtgøre som „Lov om anerkendte Sygekasser“. Det, synes jeg, er en god Fremgangsmaade, og jeg vilde ønske, at den maatte blive fulgt i alle saadanne Tilfælde, thi de, der skal administrere Lovene ude i Landet, finder det meget besværligt, naar der kommer et Lovtillæg med Henvisninger til gamle, endogsaa mange Aar gamle Love.

Jeg finder, som sagt, at de Forandringer, der er foretagne i Sygekasseloven, er gode og sunde, og jeg siger den højtærede Indenrigsminister Tak for dem; jeg tror, de vil virke til Tilfredshed ude i Landet. Men der skal alligevel for de kronisk syges Vedkommende et Supplement til. Der findes en Paragraf i Fattigloven § 63, som i daglig Tale kaldes Paragraffen om fortsat Sygehjælp, men denne Paragraf i Loven om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 er i Virkeligheden ikke ganske klar. Det er ikke

altid let at afgøre, i hvilket Omfang Kommunen har Ret til at yde Sygekassemedlemmer, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse af Sygekassen, Hjælp, naar den Sygdom, hvorfor Hjælpen søges, ikke med Sikkerhed kan siges at staa i Forbindelse med den Sygdom, for hvilken de har faaet Hjælp af Sygekassen, og der kan ogsaa tidt være Tvivl om, i hvilken Udstrækning Kommunen kan yde Hjælp, naar Hjælpen fra Sygekassen har været afbrudt af større eller mindre Mellemrum. Derfor er det nu formet saaledes, at der kan ydes Hjælp til den, som kommer til at trænge til Hjælp efter Sygekassenhjælpens Ophør eller indenfor de næste 12 Maaneder bliver trængende til Understøttelse. Derigennem præciseres det mere, hvilken Ret man har til at yde Understøttelse.

Der er dernæst sket en Tilføjelse til denne Paragraf, som sikkert ikke kunde undværes. Den lyder saaledes: „Fattighjælps Virkning skal ligeledes bortfalde med Hensyn til Hjælp, der paa Grund af Sygdom udredes af det offentlige til Kur og Pleje af en her i Landet forsørgelsesberettiget trængende, der kan føre Bevis for, at han i de sidst forløbne 3 Aar ikke har opfyldt — og stadig ikke opfylder — Helbreds-betingelserne for at optages som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse.“ Der vil nemlig forekomme enkelte Tilfælde, hvor Folk ikke er i en Sygekasse, hvor de paa en eller anden Maade er gledet ud eller allerede fra Bardommen af har haft en saadan Helbredstilstand, at de ikke har kunnet komme ind i en Sygekasse, og det er jo en Betingelse for at faa Invaliderente, at man er Medlem af en Sygekasse. Det er saadanne Tilfælde, som man nu en Gang ikke kan faa med, selv om man synes, man lovgiver aldrig saa godt, og disse Undtagelsestilfælde kan da falde ind under den nævnte Bestemmelse. Der staar imidlertid, at i de sidst forløbne tre Aar skal deres Helbredstilstand have været en saadan, at de ikke har opfyldt Betingelserne for at komme i en anerkendt Sygekasse. Dette er rigtigt; thi ellers kunde der i mangfoldige Tilfælde blive en vis Sløvhed med Hensyn til at faa ordnet Sygekasseforholdene. Ligeledes kræves der Lægeattest for, at de ikke senere opfylder Betingelserne for at komme ind i en Sygekasse.

Det sidste Stykke i Ændringen til § 63 om, at Erhvervelse af Forsørgelsesret er hvilende, saa længe Hjælpen efter § 63 nydes, er en rigtig Bestemmelse, og det er egentlig det samme, som er gennemført i flere af vore sociale Love, f. Eks. Hjelpekasseloven.